

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (velkého senátu)

2. prosince 2009 *

Ve věci C-89/08 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora, podaný dne 26. února 2008,

Evropská komise, zastoupená V. Di Buccim a N. Khanem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka),

příčemž dalšími účastníky řízení jsou:

Irsko, zastoupené D. O'Haganem, jako zmocněncem, ve spolupráci s P. McGarrym, BL, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

Francouzská republika, zastoupená G. de Berguesem a A.-L. Vendrolini, jako zmocněnci,

* Jednací jazyky: francouzština, angličtina a italština.

Italská republika, zastoupená R. Adamem, jako zmocněncem, ve spolupráci s G. Aiellem, avvocato dello Stato, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

Eurallumina SpA, se sídlem v Portoscuso (Itálie), zastoupená R. Dentonem, solicitor,

Aughinish Alumina Ltd, se sídlem v Askeatonu (Irsko), zastoupená J. Handollem a C. Waterson, solicitors,

žalobci v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (velký senát),

ve složení V. Skouris, předseda, A. Tizzano, K. Lenaerts, E. Levits, předsedové senátů, A. Rosas, P. Kūris (zpravodaj), A. Borg Barthet, J. Malenovský, U. Löhmus, A. O’Caoimh a J.-J. Kasel, soudci,

generální advokát: Y. Bot,
vedoucí soudní kanceláře: H. von Holstein, náměstek vedoucího soudní kanceláře,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 24. března 2009,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 12. května 2009,

vydává tento

Rozsudek

- ¹ Svým kasačním opravným prostředkem se Komise Evropských společenství domáhá zrušení rozsudku Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 12. prosince 2007, Irsko a další v. Komise (T-50/06, T-56/06, T-60/06, T-62/06 a T-69/06, dále jen „napadený rozsudek“), kterým Soud zrušil rozhodnutí Komise 2006/323/ES ze dne 7. prosince 2005 o osvobození minerálních olejů používaných jako palivo při výrobě oxidu hlinitého (aluminy) od spotřební daně v regionu Gardanne, v regionu Shannon a na Sardinii, které zavedly Francie, Irsko a Itálie (Úř. věst. 2006, L 119, s. 12, dále jen „sporné rozhodnutí“).

Právní rámec

Směrnice týkající se spotřebních daní z minerálních olejů

- ² Spotřební daně z minerálních olejů byly předmětem několika směrnic, a to směrnice Rady 92/81/EHS ze dne 19. října 1992 o harmonizaci struktur spotřebních daní z minerálních olejů (Úř. věst. L 316, s. 12), směrnice Rady 92/82/EHS ze dne 19. října 1992 o sblížování sazeb spotřebních daní z minerálních olejů (Úř. věst. L 316, s. 19), a směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny (Úř. věst. L 283, s. 51; Zvl. vyd. 09/01, s. 405), která zrušila směrnice 92/81 a 92/82 s účinností od 31. prosince 2003.

- 3 Článek 8 odst. 4 směrnice 92/81 umožňoval Radě Evropské unie, aby na návrh Komise povolila členskému státu zavést jiná osvobození od daní nebo snížení spotřebních daní než osvobození nebo snížení stanovená v uvedené směrnici.
- 4 Směrnice 2003/96 ve svém čl. 2 odst. 4 písm. b) druhé odrážce stanovila, že se nevztahuje na dvojí použití energetických produktů, to znamená na takové případy, kdy jsou produkty určeny k užívání jakožto palivo a zároveň jsou užívány k jiným účelům než jako palivo nebo pohonná hmota. Proto ode dne 1. ledna 2004, kdy tato směrnice vešla v účinnost, již neexistuje minimální spotřební daň na těžký topný olej používaný při výrobě oxidu hlinitého. Krom toho směrnice 2003/96 ve svém čl. 18 odst. 1 povoluje členským státům, aniž je dotčeno předcházející posouzení, které provede Rada, pokračovat až do 31. prosince 2006 v uplatňování snížených daní nebo osvobození od daně uvedených v její příloze II pojednávající o osvobození od spotřební daně těžkých topných olejů používaných jako palivo při výrobě oxidu hlinitého v regionu Gardanne, Shannon a na Sardinii.

Nařízení (ES) č. 659/1999

- 5 Podle čl. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku [88 ES] (Úř. věst. L 83, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 339), se „existující podporou“ rozumí:

„[...]

- v) podpora, která se považuje za existující podporu, protože v době, kdy začala být uskutečňována, nevytvářela podporu a poté se stala podporou následkem vývoje společného trhu bez toho, že [aniž] by byla členským státem pozměněna. Pokud se

některá opatření stala podporou následkem liberalizace činnosti právem Společenství, taková opatření nebudou považována za existující podporu po datu stanoveném pro liberalizaci.“

Skutečnosti předcházející sporu

- 6 Osvobození minerálních olejů používaných při výrobě oxidu hlinitého od spotřební daně je uplatňováno od roku 1983 Irskem v regionu Shannon, od roku 1993 Italskou republikou na Sardinii a od roku 1997 Francouzskou republikou v regionu Gardanne (dále jen „sporná osvobození od daně“).
- 7 Sporná osvobození od daně byla povolena rozhodnutím Rady 92/510/EHS ze dne 19. října 1992, kterým se v souladu s postupem podle čl. 8 odst. 4 směrnice Rady 92/81/EHS členským státům povoluje pokračovat v uplatňování stávajících snížených sazeb spotřební daně nebo osvobození od spotřební daně u některých minerálních olejů používaných ke zvláštním účelům (Úř. věst. L 316, s. 16), rozhodnutím Rady 93/697/ES ze dne 13. prosince 1993, kterým se v souladu s postupem podle čl. 8 odst. 4 směrnice Rady 92/81/EHS členským státům povoluje uplatňovat nebo pokračovat v uplatňování snížených sazeb spotřební daně nebo osvobození od spotřební daně u některých minerálních olejů používaných ke zvláštním účelům (Úř. věst. L 321, s. 29), a rozhodnutím Rady 97/425/ES ze dne 30. června 1997, kterým se v souladu s postupem podle směrnice Rady 92/81/EHS členským státům povoluje uplatňovat nebo pokračovat v uplatňování stávajících snížených sazeb spotřební daně nebo osvobození od spotřební daně u některých minerálních olejů používaných ke zvláštním účelům (Úř. věst. L 182, s. 22). Sporná osvobození od daně byla Radou vícekrát prodloužena, naposledy rozhodnutím Rady 2001/224/ES ze dne 12. března 2001 o snížených sazbách spotřební daně a o osvobození od spotřební daně pro některé minerální oleje používané pro zvláštní účely (Úř. věst. L 84, s. 23; Zvl. vyd. 09/01, s. 342) až do 31. prosince 2006.
- 8 Rozhodnutí 2001/224 v bodě 5 odůvodnění upřesňuje, že nepředjímá výsledek případných řízení o narušení fungování jednotného trhu, která mohou proběhnout na

základě článků 87 ES a 88 ES, a že nezprošťuje rovněž členské státy povinnosti oznamovat Komisi záměry poskytnout státní podporu podle článku 88 ES.

- 9 Třemi rozhodnutími ze dne 30. října 2001 Komise zahájila řízení podle čl. 88 odst. 2 ES o každém ze sporných osvobození od daně. Na konci tohoto řízení Komise přijala sporné rozhodnutí, podle kterého:
- osvobození těžkých topných olejů používaných při výrobě oxidu hlinitého od spotřební daně, která poskytly Francouzská republika, Irsko a Italská republika do 31. prosince 2003, představují státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES;
 - podpory poskytnuté v období od 17. července 1990 do 2. února 2002 v rozsahu, v němž jsou neslučitelné se společným trhem, nebudou navraceny, jelikož by to porušovalo obecné zásady práva Společenství;
 - podpory poskytnuté v období od 3. února 2002 do 31. prosince 2003 nejsou slučitelné se společným trhem ve smyslu čl. 87 odst. 3 ES, pokud příjemci neuhradili poplatek alespoň ve výši 13,01 eura za 1 000 kg těžkého topného oleje, a
 - tyto posledně uvedené podpory musejí být vráceny.

- 10 Ve sporném rozhodnutí měla Komise za to, že sporná osvobození od daně představují podpory nové, a nikoli podpory existující ve smyslu čl. 1 písm. b) nařízení č. 659/1999. Toto posouzení založila zejména na skutečnosti, že sporná osvobození od daně neexistovala před tím, než Smlouva o ES vstoupila v platnost v dotýcných členských státech, že nebyla nikdy analyzována ani povolena podle pravidel upravujících státní podpory a že nebyla nikdy oznámena.
- 11 Krom toho Komise v bodě 69 odůvodnění sporného rozhodnutí uvedla, že se čl. 1 písm. b) bod v) nařízení č. 659/1999 v projednávaném případě nepoužije.
- 12 Komise poté, co vysvětlila, v jakém ohledu jsou dotčené podpory neslučitelné se společným trhem, dospěla k závěru, že s ohledem na rozhodnutí o osvobození od daně a na skutečnost, že tato rozhodnutí byla přijata na její návrh, by navrácení neslučitelných podpor poskytnutých před 2. únorem 2002, kdy byla zveřejněna rozhodnutí o zahájení řízení podle čl. 88 odst. 2 ES v *Úředním věstníku Evropských společenství*, bylo v rozporu se zásadou ochrany legitimního očekávání a zásadou právní jistoty.

Žaloby před Soudem a napadený rozsudek

- 13 Návrhy došlými kanceláři Soudu ve dnech 16., 17. a 23. února 2006 podaly Italská republika, Irsko, Francouzská republika, Eurallumina SpA a Aughinish Alumina Ltd žalobu na částečnou či úplnou neplatnost sporného rozhodnutí. Tyto jednotlivé věci byly spojeny pro účely ústní části řízení a rozsudku.
- 14 Žalobci podle napadeného rozsudku uplatnili na podporu své žaloby dohromady 23 žalobních důvodů, vycházejících zejména z nesprávné kvalifikace sporných osvobození od daně jakožto podpor nových namísto podpor existujících, jakož i z porušení zásad

ochrany legitimního očekávání, právní jistoty, respektování přiměřené lhůty, presumpce platnosti, zásady *lex specialis derogat legi generali*, užitečného účinku a řádné správy. Zároveň se dovolávali porušení článku 87 ES, jakož i porušení povinnosti uvést odůvodnění týkající se použití tohoto článku.

15 Soud nicméně v bodě 46 napadeného rozsudku uvedl, že nehledě na uplatnění těchto žalobních důvodů považoval v projednávaném případě za vhodné uplatnit i bez návrhu důvod vycházející z nedostatku odůvodnění sporného rozhodnutí, co se týče nepoužití čl. 1 písm. b) bodu v) nařízení Rady č. 659/1999.

16 V tomto ohledu Soud poté, co v bodě 47 napadeného rozsudku připomněl, že neexistence či nedostatek odůvodnění představuje nepominutelný důvod, který musí být uplatněn soudem Společenství i bez návrhu, a v bodech 48 a 49 tohoto rozsudku uvedl judikaturu týkající se rozsahu povinnosti uvést odůvodnění v právních aktech Společenství, konstatoval v bodech 52 a 53 uvedeného rozsudku, že Komise ve sporném rozhodnutí přezkoumávala, zda dotčená osvobození od daně představují nové podpory, či podpory existující, ale pokud jde o čl. 1 písm. b) bod v) nařízení Rady č. 659/1999 omezila se na konstatování, že toto ustanovení nebylo v daném případě použitelné, aniž by ovšem uvedla důvody této nepoužitelnosti.

17 Soud v bodech 56 až 63 napadeného rozsudku rozhodl, že zvláštní okolnosti projednávaného případu však vyžadovaly přezkoumat otázku, zda sporná osvobození od daně mohla být považována za existující podpory z toho důvodu, že v době, kdy začala být uskutečňována, nevytvářela podpory, ale poté se stala podporami následkem vývoje společného trhu, aniž by byla dotýcnými členskými státy pozměněna. Měl tedy za to, že Komise měla právně dostačujícím způsobem odůvodnit sporné rozhodnutí, co se týče použitelnosti čl. 1 písm. b) bodu v) nařízení č. 659/1999.

- 18 Dotčené zvláštní okolnosti jsou v podstatě vysvětleny v bodech 56 až 62 napadeného rozsudku následovně.
- 19 Zaprvé, v několika rozhodnutích povolujících sporná osvobození od daně je uvedeno, že Komise připouští, že tato osvobození od daně nenarušují hospodářskou soutěž a že nemají vliv na řádné fungování vnitřního trhu. Přitom ze sporného rozhodnutí nijak nevyplývá, v jakém ohledu by měl mít pojem „narušení hospodářské soutěže“ jiný význam v oblasti daňové a v oblasti státních podpor. V několika z těchto rozhodnutí je rovněž uvedeno, že Komise bude pravidelně přezkoumávat dotčená osvobození od daně, aby bylo zajištěno, že jsou slučitelná s fungováním vnitřního trhu a ostatními cíli Smlouvy.
- 20 Zadruhé, Komise v bodě 97 odůvodnění sporného rozhodnutí přinejmenším uznala, že tato rozhodnutí o povolení, přijatá na základě jejích vlastních návrhů, mohla vzbudit dojem, že sporná osvobození od daně nemohla být kvalifikována jako státní podpory v době, kdy začala být uskutečňována. Okolnost, že se tento bod odůvodnění vyskytuje v části týkající se vracení podpor, nemůže snížit jeho působnost.
- 21 Zatřetí, sporná osvobození od daně byla postupně povolena a prodloužena rozhodnutími Rady přijatými na návrh Komise a s výjimkou rozhodnutí 2001/224 nebyl v žádném z těchto rozhodnutí zmíněn možný rozpor s pravidly upravujícími státní podpory. V bodě 96 odůvodnění sporného rozhodnutí Komise ostatně sama zdůrazňuje, že zúčastnění neočekávají, že Komise předloží Radě návrhy, které jsou neslučitelné s ustanoveními Smlouvy.
- 22 Soud v bodě 64 napadeného rozsudku dospěl k závěru, že Komise porušila povinnost uvést odůvodnění, kterou jí ukládá článek 253 ES, týkající se toho, proč nebyl v projednáváním případě použit čl. 1 písm. b) bod v) nařízení Rady č. 659/1999.

Návrhová žádání účastníků řízení

- 23 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr zrušil napadený rozsudek, vrátil věc Soudu k novému posouzení a stanovil, že o náhradě nákladů řízení v obou stupních bude rozhodnuto později.
- 24 Francouzská republika, Irsko, Italská republika, Eurallumina SpA a Aughinish Alumina Ltd navrhuji, aby Soudní dvůr zamítl kasační opravný prostředek a uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 25 Podpůrně Eurallumina SpA navrhuje, aby Soudní dvůr pro případ, že by vyhověl šestému důvodu kasačního opravného prostředku, podle kterého Soud nemohl zrušit sporné rozhodnutí v rozsahu, v němž rozšířilo formální vyšetřovací řízení na sporná osvobození od daně ohledně období po 31. prosinci 2003, zrušil napadený rozsudek pouze v tomto ohledu.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

- 26 Komise na podporu svého návrhu na zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci Soudu uvádí šest důvodů kasačního opravného prostředku.
- 27 První důvod kasačního opravného prostředku vychází v podstatě z toho, že Soud překročil své pravomoci, když uplatnil bez návrhu důvod vycházející z nedostatku odůvodnění sporného rozhodnutí. Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení zásady kontradiktornosti a porušení práv na obhajobu. Třetí důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení článků 230 ES a 253 ES ve spojení s článkem 88 ES a pravidly týkajícími se průběhu řízení v oblasti státních podpor. Čtvrtý

a pátý důvod kasačního opravného prostředku vychází v podstatě z toho, že Soud porušil článek 253 ES, jelikož měl nesprávně za to, že Komise porušila povinnost uvést odůvodnění týkající se použitelnosti čl. 1 písm. b) bodu v) nařízení č. 659/1999. Šestý důvod kasačního opravného prostředku má za cíl dosáhnout rozhodnutí, že Soud nemohl zrušit sporné rozhodnutí v rozsahu, v němž rozšiřuje formální vyšetřovací řízení na osvobození od daně poskytnutá po 31. prosinci 2003.

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícímu z toho, že Soud překročil své pravomoci, když uplatnil bez návrhu důvod vycházející z nedostatku odůvodnění sporného rozhodnutí

Argumentace účastníků řízení

- 28 První důvod kasačního opravného prostředku se dělí na dvě části. V rámci první části Komise tvrdí, že Soud tím, že uplatnil bez návrhu důvod vycházející z nedostatku odůvodnění sporného rozhodnutí, překročil rámec sporu vymezený účastníky řízení, porušil dispoziční zásadu, rozhodl *ultra petitum*, a tím překročil svou pravomoc a dopustil se vady řízení, která poškozuje její zájmy.
- 29 Na podporu těchto námitek Komise tvrdí, že důvod uplatněný Soudem bez návrhu nijak nesouvisí s 23 žalobními důvody uplatněnými žalobci v prvním stupni ani se skutečnostmi vyplývajících ze spisů týkajících se všech pěti spojených věcí, které neponechávaly žádný prostor pro to, aby bylo možné se domnívat, že sporná osvobození od daně nebyla v době svého zavedení podporami, ale podporami se stala poté následkem vývoje společného trhu.
- 30 V rámci druhé části Komise tvrdí, že důvod uplatněný bez návrhu se ve skutečnosti týká legality sporného rozhodnutí po meritorní stránce, a nikoli jeho odůvodnění, jelikož

odůvodnění vyžadované Soudem nebylo nezbytné pro zúčastněné ani pro soud. Soud tak podle ní nezohlednil rozlišení uznané judikaturou mezi důvodem týkajícím se odůvodnění a důvodem týkajícím se věci samé a nahradil žalobce v prvním stupni, když uplatnil důvod, který mohou uplatnit pouze oni. Tím porušil jednak články 230 ES a 253 ES, a jednak pravidla týkající se uvádění důvodů v žalobě stanovená v článku 21 statutu Soudního dvora a v člancích 44 odst. 1 a 48 odst. 2 jednacího řádu Soudu, přičemž tato pravidla zbavil jakéhokoli praktického významu. Tato porušení zároveň představují vady řízení, jež poškozují zájmy Komise.

31 Odpůrci při oponování tomuto důvodu kasačního opravného prostředku v zásadě připomínají, že nedostatek odůvodnění, který představuje porušení podstatných formálních náležitostí, je nepominutelným důvodem, který musí být uplatněn soudem Společenství i bez návrhu. Soudu tedy nelze vytýkat, že rozhodl *ultra petitem*, a ostatně ani to, že porušil pravidlo obsažené v čl. 48 odst. 2 jednacího řádu Soudu, které se vztahuje nikoli na Soud, nýbrž na žalobce.

32 Podle odpůrců ostatně nelze tvrdit, že by důvod vycházející z nedostatku odůvodnění sporného rozhodnutí naprosto nesouvisel s žalobními důvody uplatňovanými žalobci v prvním stupni a skutkovými okolnostmi věci. Zvláště byly v průběhu řízení před Soudem vysvětleny a projednány zvláštní okolnosti uvedené Soudem v bodech 56 až 62 napadeného rozsudku.

33 Důvod uplatněný bez návrhu se netýká hmotného práva, nýbrž pouhého nedostatku odůvodnění. V napadeném rozsudku Soud ostatně nezpochybňuje kvalifikaci nových podpor zastávanou Komisí, ale pouze neexistenci jakéhokoli vysvětlení nepoužitelnosti čl. 1 písm. b) bodu v) nařízení č. 659/1999. Soud tedy zohlednil rozlišení mezi odůvodněním a věcí samou a správně rozhodl, že je nezbytné, aby sporné rozhodnutí bylo odůvodněno, pokud jde o použitelnost tohoto ustanovení, přičemž Komise měla v kontextu projednávané věci uvést důvody, které ji vedly k tomu, že kvalifikovala sporná osvobození od daně spíše jako nové podpory než jako podpory existující.

Závěry Soudního dvora

- 34 Za účelem rozhodnutí o první části tohoto důvodu kasačního opravného prostředku, podle které Soud překročil rámec sporu vymezený účastníky řízení, je třeba připomenout, že z ustálené judikatury vyplývá, že neexistence či nedostatek odůvodnění spadá pod porušení podstatných formálních náležitostí ve smyslu článku 230 ES a představuje nepominutelný důvod, který může nebo dokonce musí být uplatněn soudem Společenství i bez návrhu (viz zejména rozsudky ze dne 20. února 1997, Komise v. Daffix, C-166/95 P, Recueil, s. I-983, bod 24; ze dne 2. dubna 1998, Komise v. Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, Recueil, s. I-1719, bod 67; ze dne 30. března 2000, VBA v. Florimex a další, C-265/97 P, Recueil, s. I-2061, bod 114, jakož i ze dne 10. července 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America v. Impala, C-413/06 P, Sb. rozh. s. I-4951, bod 174).
- 35 Soud Společenství tím, že uplatní bez návrhu takový důvod, který v zásadě nebyl uplatněn účastníky řízení, nepřekračuje rámec sporu, který mu byl předložen, a nijak neporušuje procesní pravidla týkající se uvádění předmětu sporu a důvodů v žalobě.
- 36 V projednávaném případě Soud tedy nepřekročil své pravomoci, když uplatnil bez návrhu důvod vycházející z nedostatku odůvodnění sporného rozhodnutí.
- 37 Z toho vyplývá, že první část důvodu kasačního opravného prostředku není opodstatněná.
- 38 Co se týče druhé části důvodu kasačního opravného prostředku, podle které Soud ve skutečnosti uplatnil bez návrhu důvod vycházející z legality sporného rozhodnutí po

meritorní stránce, je třeba poznamenat, že Soud zrušil toto rozhodnutí z důvodu uvedeného v bodě 63 napadeného rozsudku, spočívajícího v tom, že Komise měla s ohledem na zvláštní okolnosti uvedené v bodech 56 až 62 uvedeného rozsudku přezkoumat v projednávané věci otázku použitelnosti čl. 1 písm. b) bodu v) nařízení č. 659/1999 a odůvodnit z tohoto hlediska sporné rozhodnutí právně dostačujícím způsobem namísto pouhého tvrzení, že se toto ustanovení v projednávaném případě nepoužije.

39 Je tedy nutno konstatovat, že Soud v napadeném rozsudku nijak meritorně nerozhodl o použitelnosti uvedeného ustanovení ani obecněji o otázce projednávané mezi účastníky řízení, zda sporná osvobození od daně představují existující podpory, nebo podpory nové.

40 V důsledku toho nelze Soudu vytýkat, že nezohlednil rozlišení uznané judikaturou mezi důvodem vycházejícím z neexistence či nedostatku odůvodnění, který je uplatněn soudem Společenství bez návrhu, a důvodem týkajícím se legality věci samé, který může být přezkoumán pouze tehdy, je-li uplatněn žalobcem (viz výše uvedený rozsudek Komise v. Sytraval a Brink's France, bod 67).

41 Druhá část tohoto důvodu kasačního opravného prostředku tedy rovněž není opodstatněná.

42 Z výše uvedeného vyplývá, že první důvod kasačního opravného prostředku musí být zamítnut.

K druhému důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícímu z toho, že Soud porušil zásadu kontradiktornosti a právo na obhajobu

Argumentace účastníků řízení

- 43 Komise s poukazem na to, že důvod uplatněný bez návrhu v napadeném rozsudku nebyl projednán ani zmíněn v průběhu písemné ani ústní části řízení před Soudem, vytýká Soudu, že porušil obecné zásady kontradiktornosti a dodržování práva na obhajobu.
- 44 V tomto ohledu se Komise dovolává judikatury Evropského soudu pro lidská práva týkající se článku 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, podepsané v Římě dne 4. listopadu 1950 (dále jen „EÚLP“), podle které musí soud sám dodržovat zásadu kontradiktornosti, zejména když zamítá kasační opravný prostředek či rozhoduje spor na základě důvodu uplatněného bez návrhu.
- 45 Krom toho tvrdí, že zásada kontradiktornosti představuje obecnou zásadu řízení u soudů Společenství, která byla Soudním dvorem uznána jako základní právo, a že Soud měl možnost nařídit znovuotevření ústní části řízení za účelem vyzvání účastníků řízení k projednání důvodu, který zamýšlel uplatnit bez návrhu.
- 46 Odpůrci v podstatě tvrdí, že podle článku 62 jednacího řádu Soudu má tento soud diskreční pravomoc nařídit znovuotevření ústní části řízení a že z tohoto článku, jakož i z článku 113 téhož jednacího řádu vyplývá, že se povinnost vyslechnout účastníky řízení před uplatněním důvodu bez návrhu uplatní pouze tehdy, pokud jde o důvody vedoucí k nepřipustnosti žaloby nebo nevydání rozhodnutí ve věci samé. Ostatně poznamenávají, že když Soudní dvůr zamýšlí uplatnit bez návrhu nepominutelný důvod, neotevřít znovu nezbytně ústní část řízení.

47 Odpůrci tvrdí, jak rovněž uznává Komise, že se EÚLP nepoužije na veřejnoprávní právnické osoby, a že i když zásada kontradiktornosti představuje základní právo, musí se její použití přizpůsobit postavení účastníků řízení a konkrétním okolnostem projednávané věci.

48 V projednávaném případě byla podle odpůrců zásada kontradiktornosti dodržena, jelikož napadený rozsudek nebyl založen na dokumentech nebo na skutečnostech, o kterých Komise nevěděla. Navíc se důvod uplatněný bez návrhu netýkal věci samé, ale porušení podstatné procesní náležitosti.

49 Krom toho zájmy Evropského společenství nebyly dotčeny, neboť jeho práva nebyla porušena, jelikož Komise jednak nebyla prohlášena za občanskoprávně či trestněprávně odpovědnou, ani jí nebyla uložena sankce, a jednak by znovuotevření ústní části řízení nemohlo Komisi umožnit uplatnit argumenty vedoucí Soud k tomu, aby důvod vycházející z nedostatku odůvodnění bez návrhu neuplatnil, jelikož takový nedostatek nemůže být napraven *a posteriori*.

Závěry Soudního dvora

50 Zásada kontradiktornosti je součástí práva na obhajobu. Uplatní se na jakékoli řízení, jež může vést k vydání rozhodnutí orgánu Společenství, jímž mohou být citelně dotčeny něčí zájmy (viz zejména rozsudky ze dne 10. července 2001, *Ismeri Europa v. Účetní dvůr*, C-315/99 P, Recueil, s. I-5281, bod 28 a citovaná judikatura, jakož i *Bertelsmann a Sony Corporation of America v. Impala*, uvedený výše, bod 61).

51 Soudy Společenství zajišťují, aby byla zásada kontradiktornosti dodržována před nimi i jimi samotnými.

- 52 Soudní dvůr tak již rozhodl jednak to, že zásada kontradiktornosti znamená obecně právo účastníků určitého řízení seznamovat se s důkazy a vyjádřeními předloženými soudu a vyjadřovat se k nim (rozsudek ze dne 14. února 2008, Varec, C-450/06, Recueil, s. I-581, bod 47), a jednak to, že je v rozporu se základní právní zásadou, pokud soudní rozhodnutí vychází ze skutkových okolností nebo dokumentů, s nimiž se účastníci řízení nebo kterýkoli z nich nemohli seznámit, a k nimž se tedy nemohli vyjádřit (rozsudky ze dne 22. března 1961, Snupat v. Vysoký úřad, 42/59 a 49/59, Recueil, s. 101, 156; ze dne 10. ledna 2002, Plant a další v. Komise a South Wales Small Mines, C-480/99 P, Recueil, s. I-265, bod 24, jakož i ze dne 2. října 2003, Corus UK v. Komise, C-199/99 P, Recueil, s. I-11177, bod 19).
- 53 Zásada kontradiktornosti musí svědčit všem účastníkům řízení před soudem Společenství, nehledě na jejich právní postavení. Proto se jí mohou dovolávat také orgány Společenství, jsou-li účastníky takového řízení.
- 54 Soud musí dodržovat zásadu kontradiktornosti zejména tehdy, když rozhoduje o sporu na základě důvodu uplatněného bez návrhu (viz obdobně v oblasti lidských práv rozsudky ESLP Skondrianos v. Řecko ze dne 18. prosince 2003, § 29 a 30; Clinique des Acacias a další v. Francie ze dne 13. října 2005, § 38, jakož i Prikyan a Angelova v. Bulharsko ze dne 16. února 2006, uvedený výše, § 42).
- 55 Jak v podstatě uvedl generální advokát v bodech 93 až 107 svého stanoviska, zásada kontradiktornosti obecně neposkytuje každému účastníku řízení pouze právo seznamovat se s listinami a vyjádřeními předloženými soudu protistranou a vyjadřovat se k nim, a nebrání pouze tomu, aby soud Společenství založil své rozhodnutí na skutečnostech a dokumentech, s nimiž se účastníci řízení nebo kterýkoli z nich nemohli seznámit, a k nimž se tedy nemohli vyjádřit. Obecně tato zásada rovněž zahrnuje právo účastníků řízení seznamovat se a vyjadřovat se k právním důvodům uplatněným soudem bez návrhu, na kterých soud hodlá založit své rozhodnutí.

56 Ke splnění požadavků spojených s právem na spravedlivý proces je totiž třeba, aby se účastníci řízení seznámili a měli možnost vyjádřit se kontradiktorně jak ke skutkovým, tak i k právním okolnostem, které jsou rozhodné pro výsledek řízení.

57 V důsledku toho soud Společenství, vyjma zvláštních případů, jako jsou zejména případy stanovené v jednacích řádech soudů Společenství, nemůže založit své rozhodnutí na právním důvodu uplatněném bez návrhu, byť je nepominutelný a jako v projednávaném případě vychází z nedostatku odůvodnění sporného rozhodnutí, aniž by předtím vyzval účastníky řízení, aby k uvedenému důvodu předložili svá vyjádření.

58 Soudní dvůr ostatně v obdobném kontextu článku 6 EÚLP rozhodl, že právě s ohledem na tento článek a samotný účel práva každé zúčastněné osoby na kontradiktorní řízení a na spravedlivý proces ve smyslu tohoto ustanovení, Soudní dvůr může podle článku 61 svého jednacího řádu bez návrhu nebo na návrh generálního advokáta nebo na návrh účastníků řízení nařídít znovuotevření ústní části řízení, pokud má za to, že věc není dostatečně objasněna nebo že musí být rozhodnuta na základě argumentu, který nebyl mezi účastníky řízení projednán (viz usnesení ze dne 4. února 2000, *Emesa Sugar*, C-17/98, *Recueil*, s. I-665, bod 8, 9, a 18, jakož i rozsudek ze dne 10. února 2000, *Deutsche Post*, C-270/97 a C-271/97, *Recueil*, s. I-929, bod 30).

59 Diskreční pravomoc, kterou v tomto ohledu disponuje Soud na základě článku 62 jeho jednacího řádu, nemůže být vykonávána, aniž by byla zohledněna povinnost dodržovat zásadu kontradiktornosti.

60 V projednávaném případě ze spisu a z jednání před Soudním dvorem vyplývá, že Soud napadeným rozsudkem zrušil sporné rozhodnutí na základě důvodu uplatněného bez

návrhu, vycházejícího z porušení článku 253 ES, aniž by v průběhu písemné nebo ústní části řízení nejprve vyzval účastníky řízení k předložení jejich vyjádření k tomuto důvodu. Soud tím porušil zásadu kontradiktornosti.

⁶¹ Na rozdíl od toho, co tvrdí odpůrci, nedodržení zásady kontradiktornosti poškodilo zájmy Komise ve smyslu článku 58 statutu Soudního dvora. Jak uvedl generální advokát v bodech 114 až 118 svého stanoviska, i když nedostatek odůvodnění sice představuje vadu, která nemůže být v zásadě zhojena, zjištění takového nedostatku nicméně vychází z posouzení, které podle ustálené judikatury musí zohlednit některé skutečnosti, jak ostatně připomněl Soud v bodech 48 a 49 napadeného rozsudku. Takové posouzení se může stát předmětem diskuze, zvláště když se netýká úplné neexistence odůvodnění, ale odůvodnění určité právní či skutkové otázky. V projednávaném případě mohla Komise zejména, pokud by jí bylo umožněno předložit vyjádření, uvést stejné argumenty jako argumenty, které předložila v rámci čtvrtého a pátého důvodu tohoto kasačního opravného prostředku, uvedené v bodech 64 až 67 tohoto rozsudku.

⁶² Na základě všech těchto důvodů je třeba druhému důvodu kasačního opravného prostředku uplatněnému Komisí vyhovět.

⁶³ Navíc Soudní dvůr s ohledem na řádný výkon spravedlnosti považuje v projednávaném případě za účelné přezkoumat rovněž společně čtvrtý a pátý důvod kasačního opravného prostředku, kterými Komise v podstatě tvrdí, že Soud porušil článek 253 ES v rozsahu, v němž měl za to, že Komise porušila povinnost uvést odůvodnění stanovenou tímto článkem, týkající se použitelnosti čl. 1 písm. b) bodu v) nařízení č. 659/1999.

Ke čtvrtému a pátému důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícím z porušení článku 253 ES

Argumentace účastníků řízení

64 Svým čtvrtým důvodem kasačního opravného prostředku Komise vytýká Soudu, že porušil článek 253 ES ve spojení s čl. 87 odst. 1 ES, jakož i čl. 88 odst. 1 ES a pravidly týkajícími se průběhu řízení v oblasti státních podpor.

65 Na podporu tohoto důvodu kasačního opravného prostředku Komise zejména uvádí, že odůvodnění sporného rozhodnutí prokazuje, že sporná osvobození od daně byla vždy považována za podpory od doby, co byla zavedena, jelikož výše uvedené rozhodnutí líčí právně dostačujícím způsobem a v souladu s požadavky judikatury, že výše uvedená osvobození mohla ovlivnit obchod mezi členskými státy a narušit hospodářskou soutěž. Za těchto podmínek nebylo podle ní nutné vysvětlovat detailněji důvody, na základě kterých se čl. 1 písm. b) bod v) nařízení Rady č. 659/1999 neuplatní. Krom toho by z předpokladu, že sporná osvobození od daně nepředstavovala podpory v době, kdy byla zavedena, vyplývalo to, že by stále nebyla podporami, jak nesprávně tvrdili někteří žalobci v prvním stupni, a nikoli to, že by byla existujícími podporami, jak předpokládal Soud.

66 V rámci pátého důvodu kasačního opravného prostředku Komise tvrdí, že Soud dále porušil článek 253 ES, ve spojení s čl. 87 odst. 1 ES, čl. 88 odst. 1 ES a čl. 1 písm. b) bodem v) nařízení č. 659/1999, jakož i povinnost odůvodnit své rozsudky.

67 Na podporu tohoto důvodu kasačního opravného prostředku Komise zejména uvádí, že se Soud dopustil nesprávného právního posouzení, když se domníval, že zvláštní okolnosti, jež se vesměs týkaly jednání Rady či Komise, vyžadovaly, aby sporné

rozhodnutí obsahovalo zvláštní odůvodnění ohledně použitelnosti čl. 1 písm. b) bodu v) nařízení Rady č. 659/1999, zatímco pojem „státní podpora“, ať již existující či nová, je objektivní a nemůže záviset na jednání či prohlášení orgánů, a to tím spíše, nesouvisí-li toto jednání či tato prohlášení s přezkumem státních podpor. Navíc je takové posouzení v rozporu s tím, jak rozhodl Soudní dvůr v rozsudku ze dne 22. června 2006, *Belgie a Forum 187 v. Komise* (C-182/03 a C-217/03, Recueil, s. I-5479).

68 V reakci na čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku odpůrci zejména uvádějí, že odůvodnění nepoužití čl. 1 písm. b) bodu v) nařízení Rady č. 659/1999 nelze jasně dovodit ze sporného rozhodnutí, které tím pádem neodpovídá požadavku na jasné a jednoznačné odůvodnění. Soud krom toho vytýkal Komisi, že neuvedla důvody, na základě kterých se domnívala, že sporná osvobození od daně narušují hospodářskou soutěž na společném trhu, když se přitom zdálo, že je dříve posuzovala opačně. Soud v tomto kontextu s ohledem na judikaturu správně konstatoval, že Komise měla uvést důvody prokazující, že provedla analýzu, která odůvodňuje její závěr. V rámci tohoto důvodu Komise ve skutečnosti usiluje o zhojení nedostatku odůvodnění, kterým je stíženo sporné rozhodnutí, a o to, aby Soudní dvůr rozhodl o meritorních otázkách, které nesouvisí s tímto nedostatkem.

69 V reakci na pátý důvod kasačního opravného prostředku odpůrci tvrdí, že Soud nezpochybnil objektivní povahu pojmu „státní podpora“, ale že se pouze domníval, že vzhledem k předchozím rozhodnutím Rady a legitimnímu očekávání, které tato rozhodnutí vzbudila ohledně legality sporných osvobození od daně, měla Komise ve svém rozhodnutí vysvětlit důvody, které objektivně vedly k nepoužití čl. 1 písm. b) bodu v) nařízení Rady č. 659/1999. Jelikož odůvodnění rozhodnutí musí být uvedeno v samotném rozhodnutí, nemohou vysvětlení poskytnutá Komisí chybějící odůvodnění nahradit.

Závěry Soudního dvora

- 70 Podle čl. 1 písm. b) bodu v) nařízení č. 659/1999 se za existující podporu považuje podpora, která v době, kdy začala být uskutečňována, nevytvářela podporu a poté se stala podporou následkem vývoje společného trhu, aniž by byla členským státem pozměněna.
- 71 Pojem „vývoj společného trhu“ lze chápat jako změnu hospodářské a právní situace v oblasti dotčené předmětným opatřením, a nevztahuje se například na situaci, ve které Komise mění své posouzení z důvodu spočívajícího v přísnějším použití pravidel v oblasti státních podpor (viz výše uvedený rozsudek Belgie a Forum 187 v. Komise, bod 71).
- 72 Obecněji pojem „státní podpora“, ať již existující či nová, odpovídá objektivní situaci. Jak tvrdí Komise, tento pojem nemůže záviset na jednání nebo prohlášení orgánů.
- 73 Proto Soudní dvůr poté, co připomněl, že povinnost odůvodnění aktu Společenství stanovená v článku 253 ES musí být přizpůsobena povaze dotčeného aktu, v bodě 137 výše uvedeného rozsudku Belgie a Forum 187 v. Komise konstatoval, že není namístě Komisi uložit, aby uvedla důvody, na základě kterých provedla ve svých předchozích rozhodnutích jiné posouzení dotčeného režimu.
- 74 To přitom platí tím spíše, že případně odlišné posouzení dotčeného vnitrostátního opatření provedené dříve Komisí bylo provedeno, tak jako v projednávaném případě, v rámci jiného postupu, než je přezkum státních podpor.

- 75 V důsledku toho okolnosti uvedené v bodech 56 až 62 napadeného rozsudku, které se převážně jednak týkají toho, že Komise při přijímání rozhodnutí Rady o povolení sporných osvobození od daně měla za to, že tato osvobození nemají za následek narušení hospodářské soutěže a nebrání účinnému fungování společného trhu, a jednak toho, že uvedená rozhodnutí mohou vzbuzovat dojem, že tatáž osvobození nemohla být kvalifikována jako státní podpory, nemohly v zásadě zavazovat Komisi, aby odůvodnila sporné rozhodnutí, co se týče nepoužití čl. 1 písm. b) bodu v) nařízení č. 659/1999.
- 76 Soud tedy z právně nesprávných důvodů zrušil sporné rozhodnutí, když měl za to, že vzhledem k těmto okolnostem měla Komise v projednávaném případě přezkoumat otázku použitelnosti tohoto ustanovení a z tohoto hlediska konkrétně odůvodnit uvedené rozhodnutí, a že tím, že tak neučinila, porušila článek 253 ES.
- 77 Krom toho musí být podle ustálené judikatury odůvodnění vyžadované článkem 253 ES přizpůsobeno povaze dotčeného aktu a musejí z něho jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu, jenž akt vydal, tak, aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, a příslušný soud mohl vykonávat svůj přezkum. Požadavek odůvodnění musí být posuzován v závislosti na okolnostech případu, zejména v závislosti na obsahu aktu, povaze dovolávaných důvodů a zájmu, který mohou mít osoby, jimž je akt určen, nebo jiné osoby, kterých se akt bezprostředně a osobně dotýká, na získání těchto vysvětlení. Není požadováno, aby odůvodnění upřesňovalo všechny relevantní skutkové a právní okolnosti, jelikož otázka, zda odůvodnění aktu splňuje požadavky článku 253 ES, musí být posuzována s ohledem nejen na jeho znění, ale také s ohledem na jeho kontext, jakož i s ohledem na všechna pravidla upravující dotčenou oblast (viz zejména výše uvedené rozsudky Komise v. Sytraval a Brink's France, bod 63 a citovaná judikatura, jakož i Bertelsmann a Sony Corporation of America v. Impala, bod 166 a citovaná judikatura).
- 78 V projednávaném případě přitom v bodech 58 až 64 odůvodnění sporného rozhodnutí Komise nejprve uvedla důvody, na základě kterých se domnívá, že sporná osvobození od daně představují ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES podpory neslučitelné se společným trhem, přičemž konstatovala, že tato osvobození poskytují určitým společnostem

zvýhodnění a že toto zvýhodnění je poskytnuto prostřednictvím státních zdrojů, dále, že ovlivňují obchod mezi členskými státy, jakož i narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž.

79 Konkrétně v bodě 60 odůvodnění sporného rozhodnutí Komise uvedla, že sporná osvobození od daně snižují náklady jednoho důležitého vstupu, a tudíž poskytují výhodu příjemcům, kteří se tak nacházejí v příznivějším finančním postavení než jiné podniky používající minerální oleje v jiných odvětvích či regionech. V bodech 61 a 62 odůvodnění uvedeného rozhodnutí Komise jednak uvedla, že připomínky příjemců a Francouzské republiky potvrzují, že snížení spotřební daně bylo výslovně určeno k posílení konkurenceschopnosti uvedených příjemců vůči jejich soutěžitelům, a to snížením nákladů, a dále, že s oxidem hlinitým, který se vyrábí rovněž v Řecku, Španělsku, Německu a Maďarsku, se obchoduje mezi členskými státy, takže lze předpokládat, že sporná osvobození ovlivňují obchod uvnitř Společenství a narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž.

80 V bodech 65 až 70 odůvodnění sporného rozhodnutí Komise dále uvedla důvody, na základě kterých se domnívá, že s ohledem na čl. 1 nařízení č. 659/1999 sporná osvobození od daně představují nové, a nikoli existující podpory. Vysvětlila tak, že uvedená osvobození neexistovala před tím, než Smlouva vstoupila v platnost ve třech dotčených členských státech, že nebyla nikdy analyzována ani povolena podle pravidel upravujících státní podpory, že nebyla nikdy oznámena, a konečně, že se čl. 1 písm. b) bod v) uvedeného nařízení v projednávaném případě neuplatní.

81 Komise sice tento posledně uvedený bod ve sporném rozhodnutí nerozvedla, nicméně ze všech těchto důvodů jasně vyplývá, že se domnívala, že se sporná osvobození nestala státními podporami následkem vývoje společného trhu, ale že jimi byla od počátku, takže čl. 1 písm. b) bod v) nařízení č. 659/1999 neměl být v projednávaném případě použit.

- 82 Krom toho je nesporné, že žalobci v prvním stupni nepředložili vyjádření, která by zmiňovala jakýkoli vývoj společného trhu od zavedení sporných osvobození od daně, jež by měla vést Komisi k tomu, aby ve své odpovědi uvedla důvody, na základě kterých měla za to, že se čl. 1 písm. b) bod v) nařízení č. 659/1999 v projednávaném případě neuplatní.
- 83 Navíc z odůvodnění sporného rozhodnutí rovněž jasně vyplývá, že Komise sice měla při přijímání rozhodnutí Rady o povolení sporných osvobození od daně za to, že tato osvobození nenarušují hospodářskou soutěž a nemají vliv na řádné fungování vnitřního trhu, avšak uvedená osvobození nebyla nikdy analyzována ani povolena podle pravidel upravujících státní podpory, na základě kterých Komise dospěla k opačnému závěru. Rovněž je nutno v tomto ohledu konstatovat, že okolnost, že uvedená rozhodnutí byla přijata na návrh Komise a že nezmiňují možný rozpor s těmito pravidly, je v bodech 95 až 100 odůvodnění sporného rozhodnutí konkrétně odůvodněna, přičemž Komise na základě tohoto odůvodnění dospěla k závěru, že vrácení podpor plynoucích z osvobození od daně poskytnutých do 2. února 2002 ze strany jejich příjemců by bylo v rozporu se zásadami ochrany legitimního očekávání a právní jistoty.
- 84 S ohledem zejména na povahu a obsah sporného rozhodnutí, jakož i na pravidla upravující státní podpory a zájem na vysvětlení, který mohou mít osoby, jimž je sporné rozhodnutí určeno, a osoby přímo a osobně dotčené sporným rozhodnutím, se jeví, že odůvodnění tohoto sporného rozhodnutí vyhovuje požadavkům judikatury uvedené v bodě 77 tohoto rozsudku, a jak tvrdí Komise, nemusí nezbytně obsahovat zvláštní vysvětlení týkající se nepoužitelnosti v projednávaném případě čl. 1 písm. b) bodu v) nařízení č. 659/1999.
- 85 Z toho vyplývá, že se Soud tím, že rozhodl, že Komise porušila povinnost uvést odůvodnění, kterou jí ukládá článek 253 ES, pokud jde o nepoužití v projednávaném případě čl. 1 písm. b) bodu v) nařízení č. 659/1999, dopustil nesprávného právního posouzení.

86 V důsledku toho musí být čtvrtému a pátému důvodu kasačního opravného prostředku rovněž vyhověno.

87 S ohledem na všechny tyto úvahy je třeba, aniž by bylo nezbytné přezkoumat ostatní argumenty a důvody účastníků řízení, zrušit napadený rozsudek v rozsahu, v němž zrušil sporné rozhodnutí z toho důvodu, že v tomto rozhodnutí Komise porušila povinnost uvést odůvodnění, co se týče nepoužití v projednávaném případě čl. 1 písm. b) bodu v) nařízení č. 659/1999, a v rozsahu, v němž uložil Komisi, aby nesla vlastní náklady řízení a nahradila náklady řízení vzniklé žalobcům, a to včetně nákladů spojených s řízením o předběžném opatření ve věci T-69/06 R.

K vrácení věci Soudu

88 Podle čl. 61 prvního pododstavce statutu Soudního dvora může Soudní dvůr v případě zrušení rozhodnutí Soudu vydat sám konečné rozhodnutí ve věci, pokud to soudní řízení dovoluje, nebo věc vrátit zpět Soudu k rozhodnutí.

89 Vzhledem k tomu, že Soud v projednávaném případě nerozhodl meritorně o žádném z důvodů účastníků řízení, má Soudní dvůr za to, že stav tohoto řízení nedovoluje, aby vydal sám konečné rozhodnutí. Je tedy třeba spojené věci vrátit Soudu k rozhodnutí.

K nákladům řízení

- 90 Vzhledem k tomu, že jsou věci vráceny zpět Soudu, je třeba rozhodnout o nákladech řízení souvisejících s řízením o kasačním opravném prostředku později.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (velký senát) rozhodl takto:

- 1) **Rozsudek Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 12. prosince 2007, Irsko a další v. Komise (T-50/06, T-56/06, T-60/06, T-62/06 a T-69/06), se zrušuje v rozsahu, v němž:**
 - **zrušil rozhodnutí Komise 2006/323/ES ze dne 7. prosince 2005 o osvobození minerálních olejů používaných jako palivo při výrobě oxidu hlinitého (aluminy) od spotřební daně v regionu Gardanne, v regionu Shannon a na Sardinii, které zavedly Francie, Irsko a Itálie, z toho důvodu, že v tomto rozhodnutí Komise Evropských společenství porušila povinnost odůvodnění, co se týče nepoužití v projednávaném případě čl. 1 písm. b) bodu v) nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se provádí článek [88 ES], a**
 - **uložil Komisi Evropských společenství, aby nesla vlastní náklady řízení a nahradila náklady řízení vzniklé žalobcům, a to včetně nákladů spojených s řízením o předběžném opatření ve věci T-69/06 R.**

- 2) **Spojené věci T-50/06, T-56/06, T-60/06, T-62/06 a T-69/06 se vrací Tribunálu Evropské unie k rozhodnutí.**
- 3) **O nákladech řízení bude rozhodnuto později.**

Podpisy.